

1^R DE MAIG

2017

SENTIT
i UNITAT de

classe treballadora

EMBAT

1r de Maig. Més enllà d'una commemoració: sentit i unitat de classe treballadora

El 1r de maig és, com cada any, una data assenyalada per a la classe treballadora. Una classe treballadora que segueix patint els efectes de la mal anomenada crisi, i d'un mercat laboral cada vegada més desregularitzat i precaritzat: torns esgotadors, hores extres no pagades, descansos no respectats, contractes fraudulents, temporalitat, accidents laborals. Aquests últims anys també **hem vist lluites laborals que deixen intuir una potencialitat, i ens mostren que la perspectiva de classe no està obsoleta, al contrari. Vagues com les de Panrico, el Correscales de Movistar, els Remolcadors del Port de Barcelona, la d'Esfosa** que va destapar la greu situació en el sector de Càrniques i les falses cooperatives, la de neteja de **l'aeroport de Barcelona**, el renéixer de la lluita obrera a la sanitat privada amb la vaga a quatre **hospitals del Grup Quirón**, del servei a bord de trens de **Ferrovial**, la llarga lluita de les treballadores i treballadors de Contact Center (**Telemàrqueting**), la ja habitual lluita tan constant com irregular dels treballadors de **TMB** (Metro, Autobusos i Telefèric), i l'actual i mediàtic pols entre govern / empresaris i els **estibadors** portuaris; així com l'organització dels sectors més precaritzats com les cambreres d'hotel amb **les Kellys** i **el Sindicat Popular de Venedors Ambulants**. Tampoc podem oblidar la lluita dels treballadors i **treballadores de l'administració**, de la sanitat i l'educació, en defensa d'aquests serveis públics (i

contra les privatitzacions, els concerts, per les remunicipalitzacions i per l'interès comú de totes i tots), tenint com a últim exponent **la vaga del sector de l'ensenyament del 18 de gener**, o l'actual lluita dels treballadors i treballadores de gestió de residus de Barcelona (**SIRESA**). O també aquelles lluites més humils **i no tan mediàtiques**, però no per això menys importants, **com la de Pedro González, treballador de la Societat Mediambiental Municipal d'Igualada**, acomiadat per les seves activitats sindicals, i readmès després de més d'un any de lluita . **Aquests exemples de lluita i organització han de servir per superar la resignació, animar a que els i les més precaritzades s'empoderin, i encoratjar als sindicats revolucionaris a donar cobertura als sectors més vulnerables.**

No hauríem de destacar aquest dia únicament per homenatjar els màrtirs de Chicago, o passejar les banderes del nostre sindicat. Hem de connectar el sentit d'aquesta data amb els conflictes laborals que hi ha hagut els darrers anys, i establir perspectives de futur per les lluites. Per això, a més de les mobilitzacions, podem plantejar la jornada de l'1 de maig per fer valoracions i repassar la conjuntura laboral actual. Així com revisar els conflictes que s'han produït, un mapatge de sindicats i implantació en les empreses, **i traçar tàctiques i fulls de ruta per l'avanç de la lluita obrera.** Les raons principals per vincular les reivindicacions que tenen lloc el 1r de maig amb la resta de dies són per legitimar, visibilitzar i reforçar aquestes reivindicacions de la classe treballadora, així com donar continuïtat a les lluites, permetre acumular forces i escalar el conflicte de classe.

En el darrer curs **la meitat de les vagues realitzades a l'Estat espanyol van tenir lloc a Catalunya.** Això evidencia que, tot i la contínua erosió dels partits del processisme i de l'anomenada nova política, les condicions de malestar social continuen vives en un poble complex i en tensió, esperant en molts casos trobar el canal per expressar-se. Per **recuperar l'ofensiva**, l'esquerra ha de superar les dificultats per **transcendir els interessos d'organització**, i passar a **privilegiar la construcció d'espais unitaris**, capaços de posar sobre la taula qüestions estructurals que ens afecten com a treballadores i treballadors, **amb certes garanties de victòria** . Avui més que mai toca donar a les lluites obreres una empenta i tornar a ilusionar a la classe treballadora, **no només per defensar els pocs drets que ens queden, sinó per anar recuperant-ne cada vegada més.**

Aquest any serà clau per activar un nou cicle de lluites. **Des d'Embat animem a secundar les mobilitzacions en cada localitat, i treballar per aquesta tan inajornable unitat i sentit de classe.**